

ikke saa mange Aar siden, at Forholdene i Aarhus By vare saaledes, at der der blev valgt en Landmand, saa vidt jeg ved fra selve Valgfreden. Det var ikke den store Aarhus By muligt at sætte den Repræsentant igennem, som det aldeles overvejende Antal af Byens Bølgere ønskede til at repræsentere deres Interesser. Man har saa i Dag, talte noget om Agrarbevægelsen og Agrar spørgsmaalet. I saa Henseende have Byerne tidligere følt sig temmelig beroligede ved den Udtalelse i Agrarernes Program, at det paa ingen Maade var deres Mening at ville tilside sætte andres velforsaaede Interesser. Man antog, at dette maatte være møntet paa Byerne, og at der altsaa ikke i hele Agrarbevægelsen skulde ligge nogen Fare for, at Byernes Interesser skulde blive skubbet til Side. Jeg kan nu ikke nægte, at et eller andet, som man senere har set dukke op — ogsaa dette Frejrprojekt — har maattet vække nogen Uengstelse hos Byernes Befolkning, navnlig hos Handelsstanden og den næringsdrivende Stand i det hele taget — nogen Frygt for, om Befolkningen i Byerne ogsaa fuldt ud kunde gøre Regning paa, at Agrarerne fremdeles vilde føle den samme Velvilje og Barmhjertighed for Byernes Interesser — Kjøbenhavns og Købstædernes — som de viste deres egne Interesser. Jeg kan ikke nægte, at de Udtalelser, som det ærede Medlem for Aarhus Amts 1ste Valgfreds kom med i saa Henseende, ikke beroligede mig i Henseende til min Frygt. Han mente ganske vist, at Kjøbenhavn var godt sikret; han lagde, at der var ikke mindre end 34 Kjøbenhavnere eller i Kjøbenhavn boende Rigsdagsmænd, som Kjøbenhavn havde til at varetage sine Interesser. Men Gud ved, om egentlig Kjøbenhavn vil anse de allerfleste af disse 34 Rigsdagsmænd for at være Repræsentanter for sine Interesser. Jeg tror det ærlig talte ikke; jeg tror, at Kjøbenhavn og Købstæderne i det hele taget helst vilde have Lov til at vælge de Mænd, som skulle varetage deres Interesser og repræsentere dem i Folketinget, og at de ville tro, at deres Sager ere bedst forvarede, naar de selv staa for, hvem de ville sende ind til Rigsdagen. Det er ganske vist, som det ærede Medlem ogsaa fremhævede, selvfølgelig af Bigtighed, at de forskjellige Interesser kunne komme til Orde — dette er selvfølgelig noget, Grundloven har villet — men det gælder virkelig i ikke ringe Grad om, at de ogsaa kunne komme til Orde med den Styrke, de have Krav paa. Og der forekommer det mig, at naar man er paa det rene med, at Forskydningen af Be-

folkningen mere og mere er gaaet i den Retning, at Byernes Befolkning tager til, medens den enten er stationær eller nærmest tilbagegaaende ude paa Landet, er det et ganske naturligt Forhold, at Byerne, saa flere Repræsentanter. Byerne have et ganske godt og, som det forekommer mig, temmelig uafviseligt Retferdighedskrav paa ogsaa at faa en tilsvarende stærkere Repræsentation i Rigsdagen. Kan man altsaa ikke enes om at foretage en fuldstændig Omlægning af samtlige Valgfreds, hvorved de Kredse, som for Øjeblikket kun have 14—15,000 Mennesker, saa noget over 20,000, op til 25,000 — det skal jeg for mit Bedkommende ikke have noget imod — saa kan man dog i alt Fald ikke afvise at give Byerne nogle Repræsentanter flere for at gøre det muligt for Byerne at sikre sig, at deres Interesser og deres Krav ogsaa kunne komme til Orde paa Rigsdagen i passende Maal. Til disse Bemærkninger skal jeg af Hensyn til, at jeg fuldt ud nærer Ønske om at faa denne Lov fremmet saa hurtigt som muligt og forhaabentlig sendt i Udvalg, indskrænke mig for Øjeblikket. Jeg haaber, at det dog muligvis denne Gang skulde kunne lykkes at faa noget ud af Loven, saa at vi kunne faa flettet nogle af de værste Pletter, som for Tiden utvivlsomt klæbe ved den bestaaende Valgfredsfordeling her i Landet.

Formanden (H og Sbro): Folketingsmanden for Aarhus Amts 1ste Valgfreds har Ordet for en kort Bemærkning.

Beth-Gipsen: Det er i Anledning af de Udtalelser, der fremkom fra det ærede Medlem for Svendborg Amts 1ste Valgfreds (N. Jensen), at jeg har begæret Ordet. Det kan nok være, at jeg var vel haard i min Dom, og at det var et uheldigt Udtryk, jeg brugte; i alt Fald var det absolut uheldigt, hvis det kunde forstås saaledes, at alle de, som hidtil have haft med denne Sag at gøre, ikke skulde kunne læse Dansk. Det var selvfølgelig ikke min Mening; men det var min Mening at pointere, at der i selve Paragraffens Ordlyd ikke laa noget om, at der skulde være et lige stort Indbyggertal i Valgfredene. Jeg antager, at det ærede Medlem og hvem der ellers muligvis kunde være bleven stødt paa Manchetterne i Anledning af min første Udtalelse, vil føle sig beroliget herved. — Det ærede Medlem fra Ribe Amts 3dje Valgfreds (Bust) sagde med en vis, som det forekom mig, noget haanende Hentydning, at jeg jo var Socialdemokrat. (Bust: Havde været!) Naa, jeg kan nu ikke tjene det ærede Medlem i at sige, at jeg